

DECYZJE

DECYZJA RADY

z dnia 26 maja 2014 r.

w sprawie stanowiska, które zostanie przyjęte w imieniu Unii Europejskiej podczas 103. sesji Międzynarodowej Konferencji Pracy w odniesieniu do do poprawek do kodeksu Konwencji o pracy na morzu

(2014/346/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 218 ust. 9 w związku z art. 153 ust. 1 lit. b) i art. 153 ust. 2 lit. b),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Konwencja o pracy na morzu z 2006 r. Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP) zwana dalej „konwencją” ustanawia minimalne normy dotyczące warunków pracy i życia wszystkich marynarzy pracujących na statkach podnoszących banderę państw ratyfikujących.
- (2) Poprawki do kodeksu konwencji, zwane dalej „poprawkami”, zostały przyjęte przez „Specjalny Komitet Trójstronny” ustanowiony na mocy konwencji, zwany dalej „komitetem”, na jego posiedzeniu w dniach 7–11 kwietnia 2014 r. Poprawki zostały przedłożone do zatwierdzenia podczas 103. sesji Międzynarodowej Konferencji Pracy, która odbędzie się w dniach 28 maja — 12 czerwca 2014 r.
- (3) Poprawki te dotyczą odpowiedzialności finansowej armatorów w odniesieniu do roszczeń o odszkodowanie z tytułu śmierci, szkody na osobie i pozostawienia marynarzy.
- (4) Część przepisów wynikających z konwencji i poprawki wchodzi w zakres kompetencji Unii i dotyczą kwestii, w odniesieniu do których Unia przyjęła przepisy. Poprawki te wpłyną na istniejący dorobek prawny, zwłaszcza w obszarach polityki społecznej i transportu. W szczególności większość przepisów konwencji stanowi przedmiot dyrektywy Rady 2009/13/WE z dnia 16 lutego 2009 r. w sprawie wdrożenia Umowy zawartej między Stowarzyszeniem Armatorów Wspólnoty Europejskiej (ECSA) a Europejską Federacją Pracowników Transportu (ETF) w sprawie Konwencji o pracy na morzu z 2006 r. oraz w sprawie zmiany dyrektywy 1999/63/WE⁽¹⁾. Wykonanie konwencji w Unii dodatkowo zapewnia dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/16/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie kontroli przeprowadzanej przez państwo portu⁽²⁾, zmieniona dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/38/UE⁽³⁾, oraz dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/54/UE⁽⁴⁾ z dnia 20 listopada 2013 r. dotycząca państwa bandery, zapewniająca wykonanie załącznika do dyrektywy 2009/13/WE z dnia 16 lutego 2009 r.
- (5) Poprawki do kodeksu konwencji zatwierdzone przez Międzynarodową Konferencję Pracy wejdą w życie w odniesieniu do wszystkich stron, zgodnie z przepisami przewidzianymi w art. XV konwencji i na przewidzianych w nich warunkach. Wynika z tego, że poprawki do kodeksu Konwencji o pracy na morzu będą stanowiły akt organu ustanowionego na mocy umowy międzynarodowej pociągający za sobą skutki prawne.

⁽¹⁾ Dz.U. L 124 z 20.5.2009, s. 30.

⁽²⁾ Dz.U. L 131 z 28.5.2009, s. 57.

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/38/UE z dnia 12 sierpnia 2013 r. zmieniająca dyrektywę 2009/16/WE w sprawie kontroli przeprowadzanej przez państwo portu (Dz.U. L 218 z 14.8.2013, s. 1).

⁽⁴⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/54/UE z dnia 20 listopada 2013 r. dotycząca pewnych obowiązków państwa bandery w zakresie zgodności z Konwencją o pracy na morzu z 2006 r. oraz jej egzekwowania (Dz.U. L 329 z 10.12.2013, s. 1).

- (6) W związku z powyższym, zgodnie z art. 218 ust. 9 TFUE, konieczne jest, aby Rada przyjęła decyzję ustalającą stanowisko, które ma być przyjęte w imieniu Unii, w odniesieniu do kwestii wchodzących w zakres kompetencji Unii i w odniesieniu do których Unia przyjęła przepisy, upoważniając jednocześnie państwa członkowskie do wspólnego działania w interesie Unii, która nie jest członkiem MOP ⁽¹⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Stanowisko Unii w trakcie 103. sesji Międzynarodowej Konferencji Pracy będzie polegało na poparciu — w odniesieniu do kwestii wchodzących w zakres kompetencji Unii i w odniesieniu do których Unia przyjęła przepisy — zatwierdzenia poprawek do kodeksu konwencji przyjętych przez komitet na posiedzeniu w dniach 7–11 kwietnia 2014 r. Treść poprawek dołączono do niniejszej decyzji.
2. Stanowisko Unii określone w ust. 1 jest zajmowane przez państwa członkowskie działające wspólnie w interesie Unii podczas zatwierdzania poprawek do kodeksu konwencji w trakcie 103. sesji Międzynarodowej Konferencji Pracy.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 26 maja 2014 r.

W imieniu Rady
Ch. VASILAKOS
Przewodniczący

⁽¹⁾ Opinia 2/91 Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 19 marca 1993 r., Rec. 1993-I, s. 1061, pkt 26.

ZAŁĄCZNIK

PIERWSZE POSIEDZENIE SPECJALNEGO KOMITETU TRÓJSTRONNEGO USTANOWIONEGO PRZEZ RADĘ ADMINISTRACYJNĄ ZGODNIE Z ART. XIII KONWENCJI O PRACY NA MORZU, 2006 R. (MLC, 2006)

Tekst przyjęty przez Specjalny Komitet Trójstronny ustanowiony przez Radę Administracyjną zgodnie z art. XIII (MLC, 2006)

Propozycja poprawek do kodeksu dotyczących prawidła 2.5 Konwencji MLC z 2006 r.**A. Propozycje dotyczące normy A2.5**

W obecnym śródtytule „Norma A2.5 — Repatriacja” „A2.5” należy zamienić odszkodowanie umowne, jeżeli jestna „A2.5.1”.

Po ust. 9 obecnej normy A2.5 należy dodać śródtytuł i tekst w brzmieniu:

„Norma A2.5.2 — Zabezpieczenie finansowe

1. Poprzez wdrożenie prawidła 2.5 ust. 2 w ramach niniejszej normy ustanawia się wymogi mające na celu zapewnienie ustanowienia szybkiego i skutecznego systemu zabezpieczeń finansowych, służącego pomocą marynarzom w przypadku ich pozostawienia.
2. Do celów przedmiotowej normy marynarza uznaje się za pozostawionego, jeżeli, naruszając wymogi niniejszej konwencji lub warunki określone w umowie o pracę marynarza, armator:
 - a) nie pokrywa kosztów repatriacji marynarza; lub
 - b) nie zapewnił marynarzowi pokrycia niezbędnych kosztów utrzymania i wsparcia; lub
 - c) w inny sposób jednostronnie zerwał więzi łączące go z marynarzem, m.in. nie wypłacając wynagrodzeń umownych za okres co najmniej dwóch miesięcy.
3. Każdy członek zapewnia, by dla statków podnoszących jego banderę istniał system zabezpieczeń finansowych spełniający wymogi niniejszej normy. System zabezpieczeń finansowych może mieć postać systemu zabezpieczenia społecznego lub ubezpieczenia lub funduszu krajowego lub innych podobnych mechanizmów. Postać tę określa członek po konsultacjach z odpowiednimi organizacjami armatorów i marynarzy.
4. Przedmiotowy system zabezpieczeń finansowych zapewnia bezpośredni dostęp, wystarczające pokrycie kosztów i przyspieszoną pomoc finansową zgodnie z przedmiotową normą każdemu pozostawionemu marynarzowi na statku podnoszącym banderę danego członka.
5. Do celów ust. 2 lit. b) niniejszej normy niezbędne koszty utrzymania i wsparcia marynarzy obejmują: odpowiednie wyżywienie, zakwaterowanie, zasoby wody pitnej, zapas paliwa wystarczający do przeżycia na pokładzie statku oraz niezbędną opiekę medyczną.
6. Każdy członek wymaga, aby statki podnoszące jego banderę, do których zastosowanie ma prawidło 5.1.3 ust. 1 lub 2, posiadały na pokładzie certyfikat lub inny dokument dowodowy zabezpieczenia finansowego wydany przez dostawcę zabezpieczenia finansowego. Jego kopia jest umieszczona w widocznym miejscu na pokładzie, gdzie marynarze mają do niej dostęp. W przypadku gdy zabezpieczenie zapewnia więcej niż jeden dostawca zabezpieczenia finansowego, na pokładzie musi znajdować się dokument od każdego dostawcy.
7. Certyfikat lub inny dokument dowodowy zabezpieczenia finansowego zawiera informacje wymagane zgodnie z załącznikiem A2-I. Sporządzony jest w języku angielskim lub towarzyszy mu tłumaczenie na język angielski.
8. Pomocy zapewnianej w ramach przedmiotowego systemu zabezpieczeń finansowych udziela się niezwłocznie na wniosek danego marynarza lub wyznaczonego przez niego przedstawiciela, poparty niezbędnym uzasadnieniem należności zgodnie z powyższym ust. 2.
9. Uwzględniając prawidła 2.2 i 2.5, pomoc zapewniana w ramach systemu zabezpieczeń finansowych powinna być wystarczająca do pokrycia następujących należności:
 - a) zaległego wynagrodzenia i innych świadczeń należnych marynarzowi ze strony armatora w ramach zawartej umowy o pracę, odnośnego układu zbiorowego pracy lub prawa krajowego państwa bandery, obejmujących okres maksymalnie czterech miesięcy zaległości w wypłacie wynagrodzeń i czterech miesięcy zaległości w wypłacie innych świadczeń;

- b) wszystkich uzasadnionych kosztów poniesionych przez marynarza, w tym kosztów repatriacji, o których mowa w ust. 10; oraz
 - c) podstawowych potrzeb marynarzy, w tym takich pozycji jak: odpowiednie wyżywienie, w stosownych przypadkach — odzież, zakwaterowanie, zasoby wody pitnej, zapas paliwa wystarczający do przeżycia na pokładzie statku oraz niezbędna opieka medyczna, a także wszelkie uzasadnione koszty lub opłaty wynikające z aktu lub zaniechania składających się na pozostawienie, do czasu przyjazdu marynarza do domu.
10. Koszty repatriacji obejmują koszty podróży za pomocą odpowiednich i szybkich środków, zwykle transportem lotniczym, oraz koszty zapewnienia wyżywienia i zakwaterowania marynarzom od momentu opuszczenia statku do przyjazdu do domu marynarza, niezbędnej opieki medycznej, przewozu i transportu rzeczy osobistych oraz wszelkie inne uzasadnione koszty lub opłaty wynikające z pozostawienia.
11. Zabezpieczenie finansowe nie wygasa przed końcem okresu ważności zabezpieczenia finansowego, chyba że dostawca zabezpieczenia finansowego powiadomił właściwy organ państwa bandery z przynajmniej 30-dniowym wyprzedzeniem.
12. Jeżeli dostawca ubezpieczenia lub innego zabezpieczenia finansowego dokonał płatności na rzecz marynarza zgodnie z niniejszą normą, dostawca ten nabywa w drodze subrogacji, przeniesienia lub innym sposobem, prawa przysługujące marynarzowi do wysokości kwoty, którą zapłacił, i zgodnie z mającym zastosowanie prawem.
13. Niniejsza norma w żaden sposób nie narusza prawa regresu ubezpieczyciela lub dostawcy zabezpieczenia finansowego wobec stron trzecich.
14. Celem postanowień zawartych w niniejszej normie nie jest zapewnienie wyłączności ani naruszenie jakichkolwiek innych praw, roszczeń lub środków zaradczych, które mogą być również dostępne w celu wypłacenia odszkodowania pozostawionym marynarzom. Krajowe przepisy ustawowe i wykonawcze mogą stanowić, że wszelkie kwoty należne z tytułu niniejszej normy mogą zostać potrącone z kwot otrzymanych z innych źródeł, wynikających z wszelkich praw, roszczeń lub środków zaradczych, które mogą stanowić przedmiot odszkodowania w ramach obecnej normy.”.

B. Propozycja dotycząca wytycznej B2.5

Na końcu obecnej wytycznej B2.5 należy dodać śródtytuł i tekst w brzmieniu:

„Wytyczna B2.5.3 — Zabezpieczenie finansowe

1. Przy wdrażaniu normy A2.5.2 ust. 8 fakt, iż potrzebny jest czas na sprawdzenie zasadności pewnych aspektów wniosku marynarza lub wyznaczonego przez niego przedstawiciela, nie powinien uniemożliwiać marynarzowi natychmiastowego otrzymania takiej części wnioskowanej pomocy, jaką uznaje się za uzasadnioną.”.

C. Propozycja dotycząca nowego załącznika

Przed załącznikiem A5-I należy dodać załącznik w brzmieniu:

„ZAŁĄCZNIK A2-I

Dowody zabezpieczenia finansowego w ramach przepisu 2.5 ust. 2

Certyfikat lub inny dokument dowodowy, o którym mowa w normie A2.5.2 ust. 7, obejmuje następujące informacje:

- a) nazwę statku;
- b) port macierzysty statku;
- c) sygnał wywoławczy statku;
- d) numer IMO statku;
- e) nazwę i adres dostawcy lub dostawców zabezpieczenia finansowego;
- f) dane kontaktowe osób lub podmiotu odpowiedzialnego za rozpatrywanie wniosków marynarzy o zabezpieczenie;
- g) nazwę armatora;

- h) okres ważności zabezpieczenia finansowego; oraz
- i) poświadczenie wydane przez dostawcę zabezpieczenia finansowego, że zabezpieczenie finansowe spełnia wymogi normy A2.5.2.”.

D. Propozycje dotyczące załączników A5-I, A5-II i A5-III

Na końcu załącznika A5-I należy dodać punkt w brzmieniu:

„Zabezpieczenie finansowe na rzecz repatriacji.”.

W załączniku A5-II, po pkt 14 pod śródtytułem *Deklaracja Zgodności — Część I*, należy dodać punkt w brzmieniu:

„15. Zabezpieczenie finansowe na rzecz repatriacji (prawidło 2.5).”.

W załączniku A5-II, po pkt 14 pod śródtytułem *Deklaracja Zgodności — Część II*, należy dodać punkt w brzmieniu:

„15. Zabezpieczenie finansowe na rzecz repatriacji (prawidło 2.5).”.

Na końcu załącznika A5-III należy dodać pozycję w brzmieniu:

„Zabezpieczenie finansowe na rzecz repatriacji.”.

Propozycja poprawek do kodeksu dotyczących prawidła 4.2 Konwencji MLC z 2006 r.

A. Propozycje dotyczące normy A4.2

W obecnym nagłówku „Norma A4.2 — Odpowiedzialność finansowa armatorów” „A4.2” należy zamienić na „A4.2.1”.

Po ust. 7 obecnej normy A4.2 należy dodać tekst w brzmieniu:

- „8. Krajowe przepisy ustawowe i wykonawcze stanowią, że system zabezpieczeń finansowych służący do zagwarantowania odszkodowania przewidzianego w ust. 1 lit. b) niniejszej normy w odniesieniu do roszczeń umownych zdefiniowanych w normie A4.2.2 spełnia następujące minimalne wymogi:
 - a) odszkodowanie umowne, jeżeli jest określone w umowie o pracę marynarza i pozostaje bez uszczerbku dla lit. c) niniejszego ustępu, wypłaca się w całości i niezwłocznie;
 - b) nie wywiera się nacisku, by zaakceptować płatność niższą niż kwota umowna;
 - c) jeżeli charakter długotrwałej niepełnosprawności marynarza utrudnia oszacowanie pełnego odszkodowania, które może mu przysługiwać, marynarzowi wypłaca się zaliczkę lub zaliczki w celu uniknięcia nadmiernych trudności;
 - d) zgodnie z prawidłem 4.2 ust. 2 marynarz otrzymuje płatność bez uszczerbku dla innych uprawnień, przy czym armator może odliczyć tego rodzaju płatność od kwot odszkodowań z tytułu wszelkich innych roszczeń marynarza wobec armatora wynikających z tego samego zdarzenia; oraz
 - e) roszczenie o odszkodowanie umowne może wnieść bezpośrednio marynarz, którego sprawa dotyczy, lub jego najbliższy krewny, przedstawiciel lub wyznaczony beneficjent.”
- 9. Krajowe przepisy ustawowe i wykonawcze zapewniają, by marynarze byli uprzednio powiadamiani o planowanym unieważnieniu lub zakończeniu zabezpieczenia finansowego armatora.
- 10. Krajowe przepisy ustawodawcze i wykonawcze zapewniają, by właściwy organ państwa bandery był powiadamiany przez dostawcę zabezpieczenia finansowego o unieważnieniu lub zakończeniu zabezpieczenia finansowego armatora.

11. Każdy członek wymaga, aby statki podnoszące jego banderę posiadały na pokładzie certyfikat lub inny dokument dowodowy zabezpieczenia finansowego wydany przez dostawcę zabezpieczenia finansowego. Jego kopia jest umieszczona w widocznym miejscu na pokładzie, gdzie marynarze mają do niej dostęp. W przypadku gdy zabezpieczenie zapewnia więcej niż jeden dostawca zabezpieczenia finansowego, na pokładzie musi znajdować się dokument od każdego dostawcy.
12. Zabezpieczenie finansowe nie wygasa przed końcem okresu ważności zabezpieczenia finansowego, chyba że dostawca zabezpieczenia finansowego powiadomił właściwy organ państwa bandery z przynajmniej 30-dniowym wyprzedzeniem.
13. Zabezpieczenie finansowe gwarantuje spłatę wszystkich roszczeń umownych, które są nim objęte i które powstały w okresie ważności tego dokumentu.
14. Certyfikat lub inny dokument dowodowy zabezpieczenia finansowego zawiera informacje wymagane na podstawie załącznika A4-I. Sporządzony jest w języku angielskim lub towarzyszy mu tłumaczenie na język angielski.

Po obecnej normie A4.2 należy dodać śródtytuł i tekst w brzmieniu:

„Norma A4.2.2 — Postępowanie w sprawie roszczeń umownych

1. Do celów normy A4.2.1 ust. 8 i niniejszej normy termin »roszczenie umowne« oznacza dowolne roszczenie z tytułu śmierci lub długotrwałej niepełnosprawności marynarza w wyniku obrażeń, choroby lub ryzyka związanych z wykonywaną pracą, zgodnie z przepisami prawa krajowego, postanowieniami umowy o pracę zawartej z marynarzem lub stosownie do układu zbiorowego pracy.
2. System zabezpieczeń finansowych określony w normie A4.2.1 ust. 1 lit. b) może mieć postać systemu zabezpieczenia społecznego, ubezpieczenia, funduszu lub innych podobnych mechanizmów. Postać tę określa członek po konsultacjach z odpowiednimi organizacjami armatorów i marynarzy.
3. Krajowe przepisy ustawowe i wykonawcze zapewniają wprowadzenie skutecznych rozwiązań w zakresie otrzymania, rozpatrywania i bezstronnego rozstrzygnięcia roszczeń umownych o odszkodowania, o których mowa w normie A4.2.1 ust. 8, w ramach szybkich i sprawiedliwych procedur.”.

B. Propozycje dotyczące wytycznej B4.2

W obecnym śródtytule „Wytyczna B4.2 — Odpowiedzialność finansowa armatorów” „B4.2” należy zamienić na „B4.2.1”.

W ust. 1 obecnej wytycznej B4.2 wyrazy „Normą A4.2” należy zamienić na „Normą A4.2.1”.

Po ust. 3 obecnej wytycznej B4.2 należy dodać śródtytuł i tekst w brzmieniu:

„Wytyczna B4.2.2 — Postępowanie w sprawie roszczeń umownych

1. Krajowe przepisy ustawowe i wykonawcze powinny stanowić, że strony płatności z tytułu roszczenia umownego mogą korzystać ze wzorów formularzy potwierdzania i realizowania płatności określonych w załączniku B4-I.”.

C. Propozycje dotyczące nowych załączników

Po załączniku A2-I należy dodać załącznik w brzmieniu:

„ZAŁĄCZNIK A4-I

Dowody zabezpieczenia finansowego w ramach pravidła 4.2

Certyfikat lub inny dokument dowodowy zabezpieczenia finansowego wymagane na mocy normy A4.2.1 ust. 14 zawierają następujące informacje:

- a) nazwę statku;
- b) port macierzysty statku;
- c) sygnał wywoławczy statku;

- d) numer IMO statku;
- e) nazwę i adres dostawcy lub dostawców zabezpieczenia finansowego;
- f) dane kontaktowe osób lub podmiotu odpowiedzialnego za rozpatrywanie roszczeń umownych marynarzy;
- g) nazwę armatora;
- h) okres ważności zabezpieczenia finansowego; oraz
- i) poświadczenie wydane przez dostawcę zabezpieczenia finansowego, że zabezpieczenie finansowe spełnia wymogi normy A4.2.1.”.

Po załączniku A4-I należy dodać załącznik w brzmieniu:

„ZAŁĄCZNIK B4-I

Wzór formularza potwierdzania i realizowania płatności, o którym mowa w wytycznej B4.2.2

Statek (nazwa, port macierzysty i numer IMO):

Zdarzenie (data i miejsce):

Marynarz/spadkobierca ustawowy lub osoba na utrzymaniu:

Armator:

Ja, [marynarz] [ustawowy spadkobierca marynarza lub osoba na jego utrzymaniu] (*) niniejszym potwierdzam otrzymanie sumy [waluta i kwota] na poczet zobowiązania armatora do wypłaty odszkodowania umownego z tytułu szkody na osobie lub śmierci zgodnie z warunkami [mojego zatrudnienia]/[zatrudnienia marynarza] (*) i niniejszym zwalniam armatora z jego zobowiązań wynikających ze wspomnianych warunków.

Płatność dokonywana jest bez uznania odpowiedzialności finansowej w odniesieniu do jakichkolwiek roszczeń i zostaje przyjęta bez uszczerbku dla [mojego prawa] [prawa spadkobiercy ustawowego marynarza lub osoby na utrzymaniu] (*) do prawnego dochodzenia roszczenia z powodu zaniedbania, przewinienia, naruszenia ustawowego obowiązku lub dochodzenia innego dostępnego zadośćuczynienia prawnego wynikającego z powyższego zdarzenia.

Data:

Marynarz/spadkobierca ustawowy lub osoba na utrzymaniu:

Podpis:

Potwierdzone przez:

Armator/przedstawiciel armatora:

Podpis:

Dostawca zabezpieczenia finansowego:

Podpis:

(*) Niepotrzebne skreślić.”.

D. Propozycje dotyczące załączników A5-I, A5-II i A5-III

Na końcu załącznika A5-I należy dodać punkt w brzmieniu:

„Zabezpieczenie finansowe dotyczące odpowiedzialności finansowej armatorów.”.

W załączniku A5-II, pod tytułem *Deklaracja Zgodności — Część I*, jako ostatni punkt należy dodać punkt w brzmieniu:

„16. Zabezpieczenie finansowe dotyczące odpowiedzialności finansowej armatorów (prawidło 4.2).”.

W załączniku A5-II, pod śródtytułem *Deklaracja Zgodności — Część II*, jako ostatni punkt należy dodać punkt w brzmieniu:

„16. Zabezpieczenie finansowe dotyczące odpowiedzialności finansowej armatorów (prawidło 4.2).”.

Na końcu załącznika A5-III należy dodać pozycję w brzmieniu:

„Zabezpieczenie finansowe dotyczące odpowiedzialności finansowej armatorów.”.
